

ฟักทองกลิ้งได้

-นิทานจากประเทศอิหร่าน

Det rullende gresskaret

- En fortelling fra Iran

กาลครั้งหนึ่งมีหญิงชราคนหนึ่งอาศัยอยู่ในหมู่บ้านเล็กๆแห่งหนึ่ง ซึ่งอยู่ติดกับป่าใหญ่และอันตรายในประเทศอิหร่าน หญิงชราผู้นี้มีลูกสาวที่แต่งงานแล้วหนึ่งคน ซึ่งอาศัยอยู่อีกด้านหนึ่งของป่า หญิงชราคิดถึงลูกสาวของเธอ และวันหนึ่งเธอได้ตัดสินใจที่จะเดินทางเพื่อไปเยี่ยมลูกสาวในช่วงเทศกาลวันอีด

Det var en gang en gammel dame som bodde i en bitte liten landsby ved siden av en stor og farlig skog i Iran. Hun hadde en datter som var gift og bodde på den andre siden av skogen. Hun savnet datteren sin og en dag bestemte hun seg for å dra og besøke henne til Eid.

การไปที่นั่น เธอต้องข้ามป่าที่อันตรายนั้น เธอเตรียมความพร้อมโดยนำอาหารใส่ในถุง สวมใส่รองเท้า พร้อมด้วยดอก
ชาดูร์ยาวสีดำที่

บานสะพรั่งของเธอหนึ่งดอก จากนั้นเธอก็ออกเดินทาง

เธอเดินและเดิน จนกระทั่งเธอหายเข้าไปในป่าลึก ในขณะที่เธอเดินเธอก็ร้องเพลงไปด้วย:

อาโล ดอกตาร์ บาโล กูรบุนาทัม มาน เบ กูรบาท ราฟิ อุ ไฮรุนาทัม มาน

(ลูกสาวที่รักของแม่ แม่รักลูก ลูกได้จากไปอยู่ในดินแดนที่ไม่คุ้นเคย และแม่นั้นคิดถึงลูกเหลือเกิน)

For å komme dit, måtte hun krysse den farlige skogen. Hun gjorde i stand en skreppe med mat, tok på seg sko og sin
lange svarte blomstrede chador, og dro av sted. Hun gikk og gikk, helt til hun forsvant dypt inni skogen. Mens hun gikk
sang hun:

Alå doxtar balå qorbunatam man, be ghorbat rafti o heirunatam man.

(Min kjære datter jeg elsker deg, du har dratt til et fremmed sted og jeg leng-ter etter deg.)

ทันใดนั้นก็มีความปาตัวหนึ่งปรากฏตัวต่อหน้าหญิงชรา ทำให้เธอตัวแข็งทื่อ "นัม นัม นัม อาหารมือนี้อร่อยแน่" หมาป่าพูดและน้ำลายก็ไหลอย่างตะกละตะกลาม หญิงชรารวบรวมสติแล้วพูดว่า

“ฉันไม่ใช่อาหารที่อร่อยหรอก ฉันพอม ท้องก็แบนด้วย ร่างกายของฉันมีไขมันน้อย ถ้าเจ้ากินฉันเข้าไป เจ้าก็ไม่อ้วนหรอก ”

หมาป่ารู้สึกปากแห้งเหลือเกิน จึงพูดว่า: “แล้วข้าจะอย่างไรดีล่ะ ข้าหิวมากเลย”

และหญิงชรา ก็ตอบว่า: “ขอให้ฉันไปหาลูกสาวของฉันในเทศกาลวันอีสเตอร์ และได้กินข้าวสั๊กนิกกับเค้กย่างให้อร่อยจิต เมื่อฉันอ้วนและอ้วนหนา แล้วจะมาเป็นอาหารจานโอชาให้ท่าน”

หมาป่าเห็นว่าเป็นความคิดที่ดี และมันขอให้หญิงชราหนีไปเพราะมันหิวมาก! แล้วหญิงชรา ก็รีบเดินหนีไปจากที่นั่น

Plutselig var det en ulv som dukket opp foran den gamle damen, og hun stivnet til.

«Nam, nam, nam, for et deilig måltid,» sa ulven og siklet grådig.

Den gamle damen tok seg sammen og sa: «Jeg er da ikke deilig mat, jeg er tynn med mage flat. Kroppen min har lite fett, spiser du meg, blir du ikke mett.»

Ulven ble helt tørr i munnen og sa: «Hva skal jeg gjøre da, jeg er så sulten?»

Og gamle damen svarte: «La meg dra til min datter til Eid og spise ris med lammespyd. Når jeg har blitt tjukk og mett, kommer jeg som en deilig rett, som kan spises på ett brett.»

Det syntes ulven var en god idé og han ba den gamle dama om å skynde seg, for han var kjempesulten! Hun skyndte seg av gårde.

ทันใดนั้นเองก็มีเสือตัวหนึ่งกระโดดจากต้นไม้ลงมาตรงหน้าหญิงชรา พร้อมกับโชว์กรงเล็บอันแหลมคมของมัน และพูดว่า

“นัม นัม นัม อาหารมือนี้อร่อยแน่!” หญิงชราก็ตอบอีกครั้งว่า

“ฉันไม่ใช่อาหารที่อร่อยหรอก ฉันพอม ห่องก็แบนด้วย ร่างกายของฉันมีไขมันน้อย ถ้าเจ้ากินฉันเข้าไป เจ้าก็ไม่อ้วนหรอก”

จากนั้นกรงเล็บของเสือก็นวดเข้าไปในอุ้งเท้า และเสือก็นึกว่า: “แล้วข้าจะอย่างไรดีล่ะ ข้าหิวมากเลย” แล้วหญิงชราก็ตอบอีกครั้งว่า “ขอให้ฉันไปหาลูกสาวของฉันในเทศกาลวันอีสเตอร์ และได้กินข้าวสาคูกับแกะย่างให้อร่อยจิต เมื่อฉันอ้วนและอ้วนหนา แล้วจะมาเป็นอาหารจานโอชาให้ท่าน”

เจ้าเสือจึงตกลงตามนั้น และมันขอให้หญิงชราขึ้นไป เพราะมันหิวมาก! แล้วหญิงชราก็รีบเดินหนีไปจากที่นั้น

Plutselig kom det en tiger og hoppet ned fra et tre foran henne. Tigeren viste fram de skarpe klørne sine og sa: «*Nam, nam, nam, for et deilig måltid!*». Igjen svarte gamle dama: «*Jeg er da ikke deilig mat, jeg er tynn med mage flat. Kroppen min har lite fett. Spiser du meg, blir du ikke mett.*»

Da forsvant tigerens klør inn i potene og han sa: «*Hva skal jeg gjøre da? Jeg er så sulten!*»

Igjen, svarte gamle dama: «*La meg dra til min datter til Eid, og spise ris med lammespyd. Når jeg har blitt tjukk og mett, kommer jeg som en deilig rett, som kan spises på ett brett.*»

Tigeren gikk med på det og ba henne skynde seg tilbake, fordi han var veldig sulten. Den gamle konen skyndte seg av sted.

ทันใดนั้นเองมีสิ่งโตตัวหนึ่งยื่นคำรามต่อหน้าหญิงชรา ขณะที่แผงขนที่คอของมันชี้แผ่กระจายไปทุกด้าน

"รอก่อน! เป็นเกียรติสำหรับฉันที่ถูกสิ่งโต ผู้เป็นราชาแห่งป่ากิน! แต่ราชาสมควรได้รับอาหารที่ดีกว่านี้" หญิงชรากล่าว และพูดต่อ:

"ฉันไม่ใช่อาหารที่อร่อยหรือ ฉันพอม ห่องก็แบนด้วย ร่างกายของฉันมีไขมันน้อย ถ้าเจ้ากินฉันเข้าไป เจ้าก็ไม่อ้วนหรือ "

เมื่อสิ่งโตได้ยินเช่นนั้น แผงขนที่คอที่แผ่ตั้งรอบศีรษะของมันก็อ่อนและยุบลง พร้อมกับพูดว่า

"ข้าควรทำอะไรดี? ข้าไม่ได้กินอาหารมาหนึ่งสัปดาห์แล้ว!"

หญิงชราตอบตามที่เคยตอบ "ขอให้ฉันไปหาลูกสาวของฉันในเทศกาลวันฮีด และได้กินข้าวสัคนิดกับแกะย่างให้อร่อยจิต เมื่อฉันอ้วนและอ้วนหนา แล้วจะมาเป็นอาหารจานโอชาให้ท่าน" สิ่งโตก็เห็นด้วยว่าเป็นความคิดที่ดี และสัญญาว่าจะรอจนกว่าหญิงชราจะกลับมา

Plutselig var det en løve som stod og brølte rett i ansiktet på den gamle dama, mens manken hans strittet til alle kanter.

«Vent! Det er en ære for meg å bli spist av løven - skogens konge! Men kongen fortjener da et bedre måltid,» sa den gamle dama og fortsatte:

«Jeg er da ikke deilig mat, jeg er tynn med mage flat. Kroppen min har lite fett, spiser du meg, blir du ikke mett.»

Da løven hørte dette, falt manken slapt rundt hodet hans og han sa:

«Hva skal jeg gjøre? Jeg har ikke spist på en uke!»

Som vanlig svarte gamle dama: «Jeg er da ikke deilig mat, jeg er tynn med mage flat. Kroppen min har lite fett. Spiser du meg, blir du ikke mett.» Og løven, som syntes dette var en god idé, lovte å vente til hun var tilbake.

เมื่อความมืดมาเยือน ในที่สุดหญิงชราก็มาถึงบ้านของลูกสาว หญิงชรามีความสุขมากที่ได้พบลูกสาวของเธอ จนลืมทุกสิ่งที่ได้เกิดขึ้นระหว่างการเดินทาง เธออยู่กับลูกสาวของเธอเป็นเวลาเจ็ดวันเจ็ดคืน และได้กินอาหารดี ๆ มากมาย และแล้ววันนั้นก็มาถึง วันที่หญิงชราต้องบอกลา ทันใดนั้นเธอก็นึกถึงสัตว์ร้ายทั้งหลายที่รอกินเธออยู่ตามทางเดิน ดังนั้นเธอจึงเล่าเรื่องนี้ให้ลูกสาวของเธอฟัง พวกเขา นั่งลงและเริ่มคิด

Da det hadde blitt mørk, kom den gamle dama endelig fram til datteren sitt hus. Hun ble så glad av å se datteren sin at hun glemte alt som hadde skjedd på veien. Hun ble hos sin datter i syv dager og syv netter og spiste masse god mat. Så kom dagen da hun skulle ta farvel. Plutselig husket hun alle de farlige dyrene som ventet på henne langs veien og ville spise henne, og fortalte dattera si om dette. De satt seg ned og begynte å tenke.

ทันใดนั้นก็เกิดความคิดหนึ่งขึ้นมา พวกเขาได้ไปที่ตลาดและได้ซื้อฟักทองลูกใหญ่หนึ่งลูกแล้วนำกลับบ้าน พวกเขาได้ผ่าฟักทองและทำฝาเปิดออกจากด้านบน แล้วก็หยิบช้อนและส้อมมาอย่างละหนึ่งคัน พร้อมด้วยจอบและพลั่วออกมา แล้วก็ขุดใส่ฟักทองด้านในออกมา พวกเขาขุด และขุด และขุด จนเป็นห้องว่างภายในฟักทองขึ้น

Plutselig fikk den idé: De dro til basaren og kjøpte et stort gresskar og tok det med seg hjem. De skar ut et lokk ut av toppen. Også tok de fram skje, gaffel, hakke og spade, og gravde ut innholdet. De gravde og gravde og gravde, helt til det ble et tomrom inni gresskaret. Så tok den gamle damen skreppen sin og hoppet inni gresskaret.

จากนั้นหญิงชราก็จับถุงผ้าและกระโดดลงไปในฟักทองนั้น ลูกสาววางฝาปิดฟักทอง ทั้งลูกสาวและสามีของเธอ รวมทั้งคนอื่น ๆ ในหมู่บ้านช่วยกันกลิ้งฟักทองออกไป

Så tok den gamle damen skreppen sin og hoppet inn i gresskaret. Datteren la på lokket. Sammen med mannen sin og de andre i landsbyen rullet de gresskaret av sted.

ฟักทองกลิ้งไป กลิ้งไป และกลิ้งหายลึกเข้าไปในป่า หันได้นั้นศีรษะของหญิงชราก็กระแทกกับผนังฟักทอง เป็นสิ่งโตที่หยุด
ฟักทองด้วยเท้าข้างเดียวของมัน สิ่งโตมองไปที่ฟักทองและถามว่า

"ฟักทองกลิ้งบอกข้าหน่อย: เจ้าได้เห็นผู้หญิงอ้วนระหว่างทางของเจ้าหรือไม่"

"ไม่เห็นจ้า พระเจ้าวัลลา กลิ้งฉัน กลิ้งฉันไปจากที่นี่" หญิงชราในฟักทองตอบ แล้วสิ่งโตก็ถีบและกลิ้งฟักทองออกไปจากที่นั่น

Plutselig traff hodet til den gamle dama gresskarveggen. Det var løven som hadde stanset gresskaret med den ene foten sin. Løven så på gresskaret og spurte:

«Rullende gresskar, fortell meg: Har du sett en fet dame på din vei?»

«Nei walla, rull meg, trill meg, herifra,» svarte den gamle damen inni gresskaret.

Og løven sparket og rullet gresskaret fort av sted.

"ดุงค์!" คราวนี้เป็นเสือที่หยุดพักทอง เจ้าเสือถามว่า

"พักทองกลิ้งบอกข้าหน่อย: เจ้าได้เห็นผู้หญิงอ้วนระหว่างทางของเจ้าหรือไม่"

"ไม่เห็นจ้ะ พระเจ้าวัลลา กลิ้งฉัน กลิ้งฉันไปจากที่นี่" เมื่อเสือได้ยินพักทองพูด ดังนั้นมันจึงกลิ้งพักทองออกไป

«Dunk!» Denne gangen var det tigreren som hadde stoppet gresskaret. Tigreren spurte:

«*Rullende gresskar, fortell meg: Har du sett en fet dame på din vei?*»

«*Nei walla, rull meg, trill meg, herifra,*» hørte han gresskaret si, så han rullet gresskaret av sted.

"ดังก์!" อีกครั้งที่ศีรษะของหญิงชราชนผนังปักทอง ตอนนี้เป็นหมาป่าที่ได้หยุดปักทองด้วยจมูกของมัน หมาป่าดมปักทองแล้วถามว่า:

"ปักทองกลีบดอกขำน้อย: เจ้าได้เห็นผู้หญิงอ้วนระหว่างทางของเจ้าหรือไม่"

"ไม่เห็นเจ้า พระเจ้าวัลลา กลิ้งฉัน กลิ้งฉันไปจากที่นี่" พักทองตอบ

«Dunk!» Igjen traff hodet til gamle dama gresskarveggen. Nå var det ulven som hadde stanset gresskaret med snuten sin.

Ulven sniffet på gresskaret og spurte:

«Rullende gresskar, fortell meg: Har du sett en fet dame på din vei?»

«Nei walla, rull meg, trill meg, herifra,» sa gresskaret.

Men ulven kjente igjen stemmen til den gamle dama. Med de skarpe tennene sine tok han opp lokket og hopet inni gresskaret. Men den gamle dama hadde laget et lokk på den andre siden av gresskaret også. Hun åpnet lokket og hoppet ut fra denne siden. Hun var rask og la lokket tilbake. Dermed fikk ulven lokket midt på snuten. Så skyndte hun seg til toppen av gresskaret og la på det lokket også. Nå var ulven innestengt i gresskaret.

แต่หมาป่าจำเสียงของหญิงชราได้ เจ้าหมาป่าจึงเปิดฝาฟักทองออกด้วยฟันอันแหลมคมของมัน และก็กระโจนเข้าไปในฟักทอง แต่หญิงชราก็ได้ทำฝาฟักทองอีกด้านหนึ่งเช่นกัน เธอเปิดฝานั้นและกระโดดออกทางด้านนั้นและเธอก็รีบปิดฝานั้นอีกครั้งอย่างรวดเร็ว ดังนั้นหมาป่าจึงถูกฝาฟักทองปิดโดนจมูกของมัน จากนั้นหญิงชราก็รีบปีนขึ้นไปทางด้านบนของฟักทอง และก็ไม่มีสิ่งที่จะปิดฝาฟักทองด้านบนเช่นกัน ตอนนี้เองเจ้าหมาป่าก็ถูกขังอยู่ในฟักทองนั้น

หญิงชราที่กินอาหารจนอ้วนท้วนและแข็งแรง ได้รวบรวมกำลังทั้งหมดของเธอ และกลิ้งฟักทองที่มีหมาป่าอยู่ข้างในออกไปจากที่นั้น ฟักทองกลิ้งไป และกลิ้งไป และสุดท้ายก็ตกลงไปในหุบเขาที่มีดมืด

หญิงชราเดินทางกลับบ้านอย่างพอใจและมีความสุข และเธอก็ชงชาให้ตัวเอง และแล้วนิทานเรื่องนี้ก็จบลงอย่างมีความสุข

Den gamle dama, som hadde spist seg fet og sterk, samlet alle sine krefter og trillet gresskaret av sted, med ulven inni. Gresskaret rullet og rullet, og falt til slutt ned i en dyp, mørk dal. Fornøyd og glad dro den gamle damen hjem og lagde litt te til seg selv. Snipp snapp snute, så var eventyret ute.

Illustratør: Svetlana Voronkova

Se flere fortellinger på morsmal.no